

(กสทช.)
บันทึกหนังสือ^{กสทช.}
เลขที่ 1003.10/671.2550

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๘๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/๖๗๑

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๙ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙

เรียน รสทช. ก่อภิชา (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๙ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมสำหรับให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้ได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผู้จึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผู้ดังนี้ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๔.๙ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงานคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๔.๔

๑. ประเด็นปัญหาข้อเท็จจริงตามมติที่ประชุม กทค. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ นั้น มีการกล่าวอ้างว่า ควรแยกการจัดการเรื่องร้องเรียนออกจากกระบวนการออกใบอนุญาตตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เพื่อแก้ปัญหา ความซ้ำกันในด้านการขยายโครงสร้างของผู้รับใบอนุญาต ลดผลกระทบต่ออุตสาหกรรม และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการในภาพรวม ซึ่งปัจจุบันประสบปัญหาติดขัดไม่สามารถออกใบอนุญาตได้เนื่องจากมีการร้องเรียน แต่การกล่าวอ้างนี้กระทำขึ้นอย่างล่อยๆ โดยไม่มีประจักษ์หลักฐาน ผมจึงเห็นว่าสำนักงาน กสทช. ต้องแสดงข้อมูลให้ชัดเจนว่า มีเรื่องร้องเรียนกรณีจำนวนเท่าใดที่เป็นเหตุให้การอนุญาตตั้งสถานีวิทยุ คมนาคมต้องชะลอตัวลงหรือชะลอออกไป แต่ข้อเท็จจริงที่สำนักงาน กสทช. นำเสนอในวาระนี้ยังไม่ได้ตอบ คำถามดังกล่าว กลับแจ้งเพียงว่าตรวจสอบไม่พบว่ามีการออกใบอนุญาตให้สถานีวิทยุคมนาคมที่มีการร้องเรียน ซึ่งตามมติ กทค. เดิมกำหนดชัดเจนอยู่แล้วว่า เมื่อมีเรื่องร้องเรียนก็จะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้

๒. ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตีความเรื่องการทบทวนมติและการพิจารณาใหม่ ผมเห็นว่าข้อ ๒๓ ของระเบียบ กสทช. ว่าด้วยข้อบังคับการประชุม กสทช. พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่สำนักงาน กสทช. อ้างถึงนั้นอยู่ในหมวด ๓ การเสนอเรื่องและถอนเรื่องให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนมติ ซึ่งกรรมการเพียงคนเดียวที่เสนอได้ แต่การที่ที่ประชุมจะหยิบยกประเด็นซึ่งเคยมีมติแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่จะต้องเป็นไปตาม ระเบียบฯ ข้อ ๔๕ ในหมวด ๖ การลงมติ ซึ่งเขียนไว้อย่างชัดเจนว่า “ห้ามมิให้มีการหยิบยกประเด็นซึ่งที่ประชุมมีมติแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่ เว้นแต่กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเห็นชอบ ตรงกันให้มีการพิจารณาใหม่” ในกรณีนี้จึงต้องมี กทค. อย่างน้อย ๓ คน เห็นชอบให้มีการพิจารณาใหม่ ส่วน ข้อ ๔๑ ในหมวด ๖ เป็นเรื่องการลงมติในการพิจารณาวาระซึ่งมีสองกรณี คือการใช้เสียงข้างมากของกรรมการ ผู้ม้าประชุม หรือต้องได้รับความเห็นชอบจากการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด แล้วแต่ กรณี ดังนั้น การสรุปว่าเรื่องนี้เป็นการทบทวนมติ ไม่ใช่การพิจารณาใหม่ จึงเป็นการตีความที่จะทำให้ระเบียบฯ ข้อ ๔๕ ไม่มีที่ใช้ ซึ่งไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ ที่ผ่านมาดังแต่ยุค กทค. ก็เคยมีการพิจารณาใหม่ในเรื่องที่ที่ประชุมมีมติไปแล้ว แต่กรรมการ ๒ ใน ๓ ต้องเห็นชอบให้ทำเช่นนั้น ส่วน กสทช. ก็เคยลงมติ ๒ ใน ๓ ให้ทบทวนมติและ พิจารณาใหม่ว่าระเรื่องคลื่น /osmt. ตามข้อ ๔๕ ของระเบียบฯ นอกจากนี้ หากมีปัญหาข้อโต้แย้งอันเกิดจาก การปฏิบัติตามระเบียบนี้ ระเบียบฯ กำหนดไว้แล้วว่าให้ประธาน กสทช. เป็นผู้วินิจฉัยปัญหา

๓. ประเด็นว่ามติที่สำนักงาน กสทช. เสนอให้ทบทวนเป็นมติที่ประชุม กทค. ดังนั้น จะมีผล ผูกพัน กสทช. หรือไม่ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนใน มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายความว่า กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ กฎหมายบัญญัติให้ กทค. และ กสทช. มีความต่อเนื่องกัน การกล่าว อ้างว่ามติ กทค. เดิม ไม่มีผลผูกพัน กสทช. หรือ กทค. จึงไม่ถูกต้อง

๔. เนื่องจากวาระนี้มีประเด็นที่เป็นการเพิกถอนมติ กทค. เดิม ที่กำหนดให้หากสถานีวิทยุ คมนาคมใดมีเรื่องร้องเรียนค้างอยู่ก็ห้ามออกใบอนุญาต ทั้งที่แนวทางการทำความเข้าใจกับประชาชนตาม ข้อ ๑๒.๕ ยังไม่ชัดเจน ซึ่งแนวทางดังกล่าวมีแต่จะทำให้มีคดีขึ้นสู่ศาลปกครองจำนวนมากกว่า กสทช. ออก ใบอนุญาตโดยไม่ชอบ ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือ กรณีที่มีเรื่องร้องเรียน ในขั้นตอนการพิจารณาออกใบอนุญาต สำนักงาน กสทช. ต้องตรวจสอบกระบวนการทำความเข้าใจกับประชาชนและผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแสดง พยานหลักฐานให้ครบถ้วนตามข้อ ๑๒.๕ สำนักงาน กสทช. จึงจะออกใบอนุญาตได้ และการมีแนวปฏิบัติเรื่อง การทำความเข้าใจกับประชาชนที่ชัดเจนจะทำให้ปัญหารือเรื่องนี้ลดน้อยลง กล่าวคือการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม จะต้องปฏิบัติตามแนวทางขั้นตอนที่กำหนด ไม่ว่าจะมีเรื่องร้องเรียนหรือไม่ก็ตาม แต่หากมีเรื่องร้องเรียน ผู้ ขอรับใบอนุญาตจะต้องแสดงพยานหลักฐานที่เข้มข้นขึ้น ดังนั้น เมื่อแนวปฏิบัติเรื่องการทำความเข้าใจกับ ประชาชนผ่านการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแล้ว ก็ควรสรุปผลการรับฟังแล้วเสนอให้ที่ประชุม กทค. พิจารณาโดยเร่งด่วนก่อนที่จะมีการนำเสนอเรื่องนี้”